

Nabożeństwo na dzień chorych

Pieśń na wejście: Z tej biednej ziemi

Słowo wstępne

Nawiązując do okoliczności urzędzenia Dnia Chorych duszpasterz wita serdecznie chorych i wspomina krótko o ich doniosłej roli w życiu Kościoła i o zbawczym wymiarze cierpienia

Akt pokuty

K.: Panie, który przez tajemnicę swojej śmierci i zmartwychwstania dokonałeś naszego zbawienia, zmiłuj się nad nami.

W.: Zmiłuj się nad nami.

K.: Chryste, który przez nasze cierpienia odnawiasz cudowne dzieła swojej męki, zmiłuj się nad nami.

W.: Zmiłuj się nad nami.

K.: Panie, który przez przyjęcie Twojego Ciała czynisz nas uczestnikami swojej ofiary Paschalnej, zmiłuj się nad nami.

W.: Zmiłuj się nad nami.

Albo:

K.: Panie Jezzu, który obarczyłeś się naszym cierpieniem i dźwigałeś nasze bóleści, zmiłuj się nad nami.

W.: Zmiłuj się nad nami.

K.: Chryste, który litując się nad ludźmi, uzdrawiałeś ich choroby, zmiłuj się nad nami.

W.: Zmiłuj się nad nami.

K.: Panie, który poleciłeś Apostołom wkładać ręce na chorych, zmiłuj się nad nami.

W.: Zmiłuj się nad nami.

Liturgia słowa

Czytania do wyboru: LM VII s.354 -363 lub Sakramenty chorych s.134 -199.

Homilia

Po homilii może nastąpić litania za chorych a następnie udzielenie sakramentu namaszczenia, Jeżeli nie było namaszczenia, następuje modlitwa powszechna

Błogosławieństwo chorych

Na końcu Mszy św. udziela się chorym błogosławieństwa albo z nałożeniem rąk, albo Najśw. Sakramentem w sposób praktykowany w Lourdes.

a) Błogosławieństwo z nałożeniem rąk

Kapłan po modlitwie pokomunijnej wyjaśnia znaczenie tego błogosławieństwa, jego biblijną genezę, a zwłaszcza naśladowania samego Chrystusa i Apostołów (por. Łk 4,46).
Po krótkim słowie wprowadzającym kapłan mówi:

Pochylcie głowy wasze na błogosławieństwo.

Następnie z rękami wyciągniętymi nad obecnymi odmawia modlitwę nad ludem:

Udziel panie swojemu ludowi obfitości swego błogosławieństwa; daj mu zdrowie duszy i ciała; obdarz pełnią braterskiej miłości i spraw, aby zawsze był Tobie oddany. Przez Chrystusa, Pana naszego.
W.: Amen.

Następnie celebrans (oraz inni kapłani) podchodzi do każdego chorego i wkładając ręce na głowę mówi:

Niech Bóg okaże Ci łaskę i miłosierdzie.

Na końcu udziela wszystkim błogosławieństwa zwyczajnego lub uroczystego tymi słowami:

K.: Niech Bóg Ojciec udzieli wam swojego błogosławieństwa i umocni was swoją łaską.

W.: Amen.

K.: Niech Chrystus, Syn Boży, obdarzy was zdrowiem duszy i ciała.

W.: Amen.

K.: Niech Duch Święty oświeci wasze serca i niech was umocni w dźwiganiu krzyża choroby ku chwale zmartwychwstania.

W.: Amen.

K.: Wszystkich tutaj obecnych niech błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

W.: Amen.

Rozesłanie wiernych jak w każdej Mszy świętej.

b) Błogosławieństwo Najśw. Sakramentem na sposób lourdski.

Po modlitwie pokomunijnej następuje wystawienie Najśw. Sakramentu i krótka -w zależności od stanu chorych -adoracja. Następnie kapłan poprzedzony przez ministrantów niosących świece, podchodzi z Najśw. Sakramentem do każdego chorego i udziela mu błogosławieństwa. W tym czasie śpiewa się odpowiednio dobrane pieśni. Poleca się również odmawianie wezwań (przez lektora lub innego kapłana) z księgi "Sakramenty chorych " s.35 nr 50, lub można odmówić I część litanii do Imienia Jezus ; albo:

Inne wezwania do Chrystusa

Panie, który uzdrawiasz skruszonych w sercu,
Zmiłuj się nad nami.

(wszyscy powtarzają każde wezwanie w całości)

Panie, który uzdrawiasz wszystkie niemoce nasze,
Panie, który uzdrowiłeś sługę setnika z Kafarnaum,
Panie, który niewidomym wzrok przywracałeś,
Panie, który głuchym słuch przywracałeś, a niemym otwierałeś usta,
Panie, który pokrzepiasz wszystkich pracujących, obciążonych i źle się mających,
Panie, który wdowie wskrzesiłeś jedyne go syna,
Panie, którego dobroć niepojęta pragnie wszystkich zbawić,
Panie Boże, wspomóżycielu i obrońco nasz.

Od bezużytecznych skarg, zachowaj nas, Panie.

W.: zachowaj nas, Panie.

Od wspomnień budzących niepokój,
Od lęków zwątpienia,
Od nagłej i niespodziewanej śmierci,
Od śmierci bez przyjęcia w pełnej świadomości świętych Sakramentów,

Przez nadzieję naszego zmartwychwstania przemień nas, Panie.

Po powrocie do ołtarza kapłan udziela błogosławieństwa wszystkim obecnym.

źródło: Agenda Liturgiczna Diecezji
Opolskiej, Wydawnictwo Św. Krzyża, Opole 1981r.,
s. 349-353